

Od przodu i od tyłu

```
#ciąg_znaków #string
#znak #char
#palindrom
```

Co jest szczególnego w wyrazach takich, jak **kajak** lub **oko**? Czytane wspak wyglądają tak samo – takie wyrażenia nazywamy *palindromami* (z greckiego: **palindromeo** = *biec z powrotem*). Palindromy traktowane są jako zabawy słowne, choć niewykluczone, że ongiś przypisywano im znaczenie magiczne.

Napişemy teraz program, który przeczyta wyraz (ciąg liter) i odpowie na pytanie, czy jest to palindrom.

Do przechowania wyrazu nadaje się typ danych **string**, w którym możemy przechowywać dowolny ciąg znaków – my ograniczymy się do małych liter alfabetu łacińskiego. Takie zmienne deklaruje się i wczytuje podobnie, jak używane przez nas do tej pory zmienne całkowite, na przykład:

```
string s;
cin >> s;
```

Ciąg znaków *s* to tabelka zawierająca poszczególne jego znaki. Elementy tej tabelki mają swoje numery: 0, 1, 2, ..., $d - 1$, gdzie d oznacza *długość* ciągu znaków, czyli ilość znaków w ciągu. Na przykład ciąg znaków "wombat" ma długość 6, a ciąg pusty "" ma długość 0, bo nie zawiera żadnych znaków. Długość ciągu znaków jest zwracana przez funkcję `length()`, na przykład:*

```
int d = s.length();
```

Zauważ, że funkcja `length()` działa na zmienną *s* przy użyciu operatora kropki `.` – dzieje się tak dlatego, że **string** nie jest zwykłym typem danych, takim jak **int**, ale jest *typem obiektowym*. Dokładniej, nazwa **string** oznacza *klasę*, czyli wzorzec dla tworzenia *obiektów*. W naszym przykładzie takim obiektem jest *s*.[†]

Poszczególne elementy ciągu znaków (w naszym przykładzie `s[0]`, `s[1]`, `s[2]`, ...) reprezentują *typ znakowy* (ang. **character**, w skrócie **char** – wymawiaj: *karakter, kar*).

Jednym ze sposobów sprawdzenia, czy wprowadzony wyraz jest palindromem, jest utworzenie drugiego wyrazu o odwrotnej kolejności znaków. Jeśli obydwa wyrazy będą równe, wtedy wpisany wyraz jest palindromem.

*W tym samym celu można także użyć funkcji `size()` – te dwie funkcje to synonimy.

[†]Programowanie obiektowe to bardzo szeroki temat i w niniejszym kursie dla początkujących pojawiają się tylko niewielkie wzmianki na ten temat.

Jak wygenerować odwrócony ciąg znaków? Wystarczy znak po znaku ustawić w odwrotnej kolejności. Poniższa pętla wykonuje właśnie to zadanie (odwrócony ciąg znaków umieszczony jest w zmiennej *t*):

```
string t = "";
int i = 0;
while(i < s.length())
{
    t = s[i] + t;
    i++;
}
```

Na początku zmienna *t* to pusty ciąg znaków.[‡] Doklejamy do niej kolejne znaki z ciągu *s* tak, aby ułożyły się w odwrotnej kolejności. Dlatego właśnie mamy tu instrukcję „*t = s[i] + t*”, która oznacza:

Weź i-ty znak z ciągu s, doklej go przed dotychczasowym ciągiem t, po czym podstaw wynik za t.

Operator plus (+) w tym kontekście oznacza właśnie sklejanie (łączenie) ciągów znaków.[§]

Pozostaje tylko porównanie ciągów *s* oraz *t* – jeśli są takie same, to wprowadzony wyraz *s* jest palindromem.

Oto i cały program:

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main()
{
    string s;
    cin >> s;
    string t = "";
    int i=0;
    while(i < s.length())
    {
        t = s[i] + t;
        i++;
    }
    if(s == t)
        cout << "TAK" << endl;
    else
        cout << "NIE" << endl;
}
```

[‡]W praktyce wystarczy napisać `string t;`, gdyż zmienne typu `string` są automatycznie inicjalizowane – przy deklaracji otrzymują wartość pustego ciągu znaków.

[§]Szpanerzy używają terminu: *konkatenacja ciągów znaków*.

Po uruchomieniu programu wpisujemy wyraz, a program wypisuje TAK lub NIE. Na przykład po wpisaniu **kajak** otrzymujemy:

```
kajak  
TAK
```

natomiast po wpisaniu **canoe** otrzymujemy:

```
canoe  
NIE
```